

Skanda's MBh. 9, 2563.

रथाय MBh. 3, 1832 fehlerhaft für रथाय्य der beste Kämpfer, wie die ed. Bomb. liest.

रथाङ्का f. v. l. für रथाङ्का VARĀH. BRH. S. 16, 16.

रथाङ्ग (रथ + 3. घङ्) 1) n. a) *Wagentheil* H. 738. HALĀJ. 2, 293 (m.). ĀCY. GRH. 2, 6, 7. ÇĀṆKH. GRH. 1, 15. MBH. 1, 6488. 14, 2447. — b) *Wagenrad* AK. 2, 8, 2, 24. TRIK. 3, 3, 68. H. 733. an. 3, 130. fg. MED. g. 46. HALĀJ. 2, 292. ÇĀK. 98, 22. °नेमयः 169. VIKR. 100. °धनि RAGH. 7, 38. SĀH. D. 18, 2. — c) *Discus*, insbes. der Kṛshṇa's oder Vishṇu's MBH. 6, 2394. HARIV. 7329. BHĀG. P. 2, 2, 8. 3, 19, 7. 9, 4, 50. 10, 38, 36. 66, 24. पाणि Bein. Kṛshṇa's oder Vishṇu's HALĀJ. 1, 22. HARIV. 8434. ÇĀK. 1, 21. BHĀG. P. 1, 3, 38. 11, 2, 39. — d) *die Scheibe eines Töpfers* MBH. 7, 5940. चक्रं तु die ed. Bomb. st. रथाङ्गं der ed. Calc. — 2) m. *Anas Casarca Gm.* (s. चक्रवाक) TRIK. H. 1330. Sch. H. an. MED. HALĀJ. 2, 80. VIKR. 100. — 3) f. घ्रा v. l. für रथाङ्का VARĀH. BRH. S. 16, 16. — 4) f. ई *eine best. Pflanze*, = रथि RĀG. im ÇKDR.

रथाङ्गुल्याङ्गयन m. *der mit dem Wagenrade gleichen Namen tragende Vogel d. i. Anas Casarca Gm.* (चक्रवाक) HARIV. 8794.

रथाङ्गनामक m. *dass.* AK. 2, 5, 22.

रथाङ्गनामन् m. *dass.* RAGH. 3, 24. 13, 31. KUMĀRAS. 3, 37. MĀLAY. 84. KATHĀS. 104, 112, wo रथाङ्गनामो zu lesen ist.

रथाङ्गसंज्ञ (र + संज्ञा) m. *dass.* R. GORR. 2, 111, 49.

रथाङ्गसाह m. *dass.* MBH. 3, 11113.

रथाङ्गसाह (रथाङ्ग + साह) m. *dass.* H. 1330. R. 2, 103, 42.

रथाङ्गसाहय m. *dass.* AK. 2, 5, 22.

रथाङ्गसाहयन adj. *nach dem Rade benannt*: दिवाः = चक्रवाकाः R. 2, 93, 11 (104, 11 GORR.).

रथानीक (रथ + घञ्) n. *ein Heer von Streitwagen* DRAUP. 7, 24 (यथानीके MBH. 3, 15715). 6, 1760.

रथान्तर m. N. pr. eines Lehrers (fehlerhaft für रथीतर) VP. 277, N. 7. Nach Agni-P. im ÇKDR. Bez. eines Kalpa.

रथाध (रथ + अध) m. *Calamus Rotang* ÇĀDDAR. im ÇKDR. °पुष्य m. *dass.* AK. 2, 4, 2, 10.

रथारथि (von रथ + रथ) adv. *Wagen gegen Wagen* MBh. 4, 1056. — Vgl. कचाकचि, केशकिशि, नखानखि u. s. w. und P. 5, 4, 127.

रथारोह (रथ + आरोह) 1) adj. *subst. zu Wagen sitzend, ein Kämpfer zu Wagen* MBh. 6, 1897. — 2) m. *das Besteigen des Wagens* ÇĀK. 96, 3, v. l. für रथारोहण.

रथारोहिन् = रथारोह 1) H. 761.

रथार्थक (रथ + घञ्) m. *ein kleiner Wagen* WILSON. — Vgl. रथगर्भक.

रथावट्ट m. N. pr. eines Mannes RĀG. TAR. 7, 1493.

रथावर्त (रथ + घञ्) m. N. pr. eines Wallfahrtsortes MBh. 3, 8001.

1. रथावथ (रथ + अवथ) m. *Wagenpferd* KATHĀS. 113, 53.

2. रथावथ (wie oben) n. sg. *Wagen und Pferd* M. 7, 96. °दान Verz. d. Oxf. H. 33, b, 8.

रथार्सेह (रथ + सेह) adj. *dem Wagen gewachsen, ihn zu ziehen tüchtig* RV. 8, 26, 20.

रथाह्वर und रथाह्वर (रथ + घञ्) *Tagereise zu Wagen* LĀṬI. 1, 11, 12.

KĀTJ. ÇA. 25, 14, 15. रथाङ्गं n. *dass.* ÇAT. BR. 12, 2, 2, 12.

रथाङ्का (रथ + घञ्) f. N. pr. eines Flusses VARĀH. BRH. S. 16, 16, v. l. रथाङ्का und रथाङ्का.

रथिक (von रथ) adj. (f. ई) und subst. *zu Wagen fahrend, Besitzer eines Wagens* gaṇa पर्पादि zu P. 4, 4, 10. AK. 2, 8, 2, 44. H. 761. VARĀH. BRH. S. 13, 11. 86, 73. P. 1, 3, 25, VĀRTT. 1, Schol. रथिकाश्चोरोहम् P. 2, 4, 2, Sch.

रथित (wie oben) adj. *in den Besitz eines Wagens gelangt* MAITREJUP. 4, 4.

रथिन् (wie oben) 1) adj. a) *einen Wagen besitzend, im Wagen fahrend; Besitzer eines Wagens, Kämpfer zu Wagen* AK. 2, 8, 2, 28. 44. H. 761 (bis). HALĀJ. 2, 233. RV. 5, 83, 3. अस्माकमिन्द्र रथिनो जयन्तु 6, 47, 31. अथी रथी सुत्रप इन्द्रो इदिन्द्र ते सखा 8, 4, 9. 10, 40, 5. 51, 6. 1, 122, 8. AV. 4, 34, 4. 7, 62, 1. 73, 1. ये रथिनो ये अथ्याः 11, 10, 24. VS. 16, 26. अतिथि TS. 5, 2, 2, 3. ÇAT. BR. 8, 7, 2, 7 (superl.). KATHOP. 3, 3. MBH. 1, 4084. 2, 2079. 3, 724. fg. 2794. 15598. 4, 674. 1639. 8, 1620. fg. 16, 210. HARIV. 1934. 9733. Spr. 2387. R. 2, 46, 27. 63, 19. R. GORR. 2, 73, 17. 3, 49, 18. 5, 83, 2. (वेदेत्) घ्रायुष्मात्रथिन् सूतः BHARATA beim Schol. zu ÇĀK. 5, 2. KĀM. NĪTIS. 8, 2. RAGH. 7, 34. 49. 13, 8. VIKR. 100. UTTARAR. 98, 10 (130, 4). BHĀG. P. 1, 13, 17. 3, 1, 30. नारथी रथिनः सखा Spr. 1360. — b) *aus —, in Wagen bestehend*: सेना MBh. 5, 5703. इष्यः *Wagenlasten bildend oder auf Wagen gefahren* RV. 1, 9, 8. — c) *zum Wagen gehörig, — geübt*: Rosse RV. 6, 27, 8. 9, 97, 50. — 2) रथिनी f. *eine Menge von Wagen* gaṇa खलादि zu P. 4, 2, 51, VĀRTT.

रथिन (wie oben) adj. *einen Wagen besitzend* u. s. w. Vop. 7, 32. fg. AK. 2, 8, 2, 44, v. l.

रथिरै (wie oben) adj. *einen Wagen besitzend, im Wagen fahrend* (P. 5, 2, 109, VĀRTT. 3. Vop. 7, 32. fg. AK. 2, 8, 2, 44. H. 761); auch so v. a. *eilig*: अनु देवात्रथिरो यामि साधन् RV. 3, 1, 17. 26, 1. 31, 20. 7, 7, 4. die AÇVIN 69, 5. स्वर्षः सिषामत्रथिरो गर्विष्टियु 9, 76, 2. 97, 46. अद्रयः 10, 76, 7. अथर्ववः 9, 97, 37. करयः VĀLAKH. 2, 8.

रथिराय् (von रथिर), partic. *रथिरायन् herbeieilend*: रथिरायतामुशती पुरंधिरस्मद्वर्षगा दावने वसूनाम् RV. 9, 93, 4.

रथी (von रथ) P. 5, 2, 109, VĀRTT. 2. adj. *subst. acc. रथ्यम्, pl. रथ्यम्*; nach VS. PĀR. 3, 110 Dehnung des इ von रथिन् vor त und न; vgl. P. 8, 2, 17, VĀRTT. 1. 1) *zu Wagen fahrend, Wagenlenker, Kämpfer zu Wagen* RV. 1, 23, 3. 2, 39, 2. 3, 3, 6. 5, 87, 8. 7, 39, 1. 8, 23, 2. परि षो वृषाज्ञवा दुर्गाणि रथ्यो यथा 47, 5. 64, 1. 84, 1. सूत्रदश्च रथीरिव 9, 64, 10. रथीरैर्भूमद्वलानो गर्विष्टि 10, 102, 2. करीणा रथ्यं विव्रतानाम् 23, 1. 78, 5. 130, 7. 4, 36, 4. नकिद्धथीतरो करी यदिन्द्र यच्छसे 1, 84, 6. superl. 1, 22, 2. 6, 36, 2. 3. (इन्द्रः) रथीतमो रथीनाम् 8, 43, 7. TS. 4, 7, 45, 3. — 2) *Lenker, Leiter überh.; Herr, Gebieter*: पज्ञानाम् RV. 8, 44, 27. 10, 92, 1. अथराणाम् 1, 44, 2. 6, 7, 2. 8, 11, 2. AIR. BA. 2, 34. रायः RV. 2, 24, 15. 5, 34, 13. 7, 5, 5. वार्याणाम् 6, 5, 3. अहुतस्य 1, 77, 3. दत्तस्य 9, 16, 2. यूयं हि सा रथ्यो नस्तनूनाम् 6, 31, 6. कृतस्य 9. 33, 1. 7, 66, 12. 8, 19, 35. — 3) *Wagenlasten bildend oder auf Wagen gefahren*: रथि RV. 6, 49, 15. वाज्ञाः 1, 121, 14. इषो रथीः (vgl. 1, 9, 8) 3, 30, 11. — 4) *zum Wagen gehörig*: अथासः RV. 1, 148, 3. 8, 92, 7.

रथीकर m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 122, a, 4.